

Doprava po městě

Istanbul je městem aut, i když tento způsob dopravy nelze, vzhledem k chaotičnosti provozu a stále menším možnostem zaparkovat vůz, příliš doporučit. Každopádně je v Istanbulu mnoho míst, kde si lze auto zapůjčit. Ovšem pozor – turečtí řidiči se ne vždy plně drží pravidel provozu. Městskou hromadnou dopravu zajišťují především autobusy, u kterých ovšem neheďte jízdní řády. Od Sirkeci a Eminönü směrem do čtvrti Aksaray se nejlépe dostanete tramvají. Lístky se dají zakoupit vždy v kioscích nedaleko stanice. V Aksarayı navazuje na tramvajovou linku metro, vedené ovšem po povrchu, kterým se lze dopravit do jihozápadní části města. Skutečně podzemní metro začíná na náměstí Taksim a vede směrem do čtvrti Levent. Kuriozitou v dopravě po Istanbulu je tzv. dolmus, sběrný taxík, který má své pevné trasy a vyjíždí v okamžiku, kdy jsou obsazena všechna místa. Z dolmuse je možné kdykoli vystoupit nebo na dané trase zase nastoupit. Významným a hojně užívaným dopravním prostředkem jsou lodě a parníky.

Víza

Ještě do konce letošního října se dalo turecké vízum obdržet na hraničních přechodech a mezinárodních letištích za deset dolarů. Od 1. listopadu nastala změna: O vízum se musí požádat pouze na Velvyslanectví Turecké republiky v Praze nebo na diplomatických a konzulárních misích Turecka v místě trvalého pobytu. Na hraničních přechodech a letištích již vízum nezískáte. Vízum se vydává na dobu maximálně jednoho měsíce a poplatek za jeho udělení je zhruba 700 Kč. Při překročení platnosti víza je vybírána velmi vysoká pokuta (její výše může dosáhnout až 100 eur za den).

Při návštěvě mešity je třeba respektovat místní pravidla.

→ sultánského paláce Topkapı (Brána děl), který se nachází na poloostrově mezi Bosporem a Zlatým rohem. Topkapı je vlastně svérázným městem ve městě. Tvoří jej komplex budov a paláců, který se vyvíjel po staletí. Můžete tady obdivovat sbírku sultánských pokladů, porcelánu, zbraní, oděvů, ale i jeden z největších diamantů na světě či muslimské relikvie, jako jsou vous proroka Muhammada či otisk jeho stopy. Místo, které na sebe tradičně upoutává pozornost, je harém. Zde se ovšem platí zvláštní vstupné. Unaví-li vás prohlídka paláce, můžete se na jedné z palácových zahrad kochat výhledem na Bospor.

Mešita z chrámu boží moudrosti

U Topkapı narazíte i na další chloubu města. Původně křesťanskou svatyni

Chrám boží moudrosti (Aya Sofya) přeměnil sultán Mehmet II. po dobytí Istanbulu na mešitu a nechal k ní přistavět minarety. Hned vedle byla na počátku 16. století postavena mešita sultána Ahmeda. Díky barvě vnitřní výzdoby je většinou známá jako Modrá a jediná má šest minaretů.

Snímky: Petra Sedmíková

Muslimský hřbitov ve čtvrti Eyüp

Nedaleko chrámu Aya Sofya je další pozoruhodná pamětihodnost, podzemní cisterna Yerebatan vybudovaná římským císařem Justinianem I. v 6. století. Kostru cisterny tvoří 336 osmimetrových korintských sloupů a jsou zde vystaveny hlavy medúz.

Chcete-li si odpočinout od památek, je nejjednodušší vydat se pěšky či sjet tramvají směrem dolů ke Zlatému rohu. Zde narazíte na velké přístaviště Eminönü, odkud se lze kdykoli dopravit na různá místa Bosporu. Po Galatském mostu přes Zlatý roh vede cesta do druhé evropské části. Pokud nechcete zdolávat kopec, jemuž dominuje Galatská věž, můžete zde na úpatí nastoupit do podzemní lanovky (Tünel) a nechat se pohodlně vyvézt nahoru. Tuto lanovku, postavenou na konci 19. století, Turci rádi nazývají prvním metrem. Po výstupu z „metra“ stojíte na začátku İstiklal Caddesi (Ulice svobody) a rázem se ocitáte v tak trochu jiném světě.

Čtvrť Galata a Beyoğlu je totiž odedávna místem cizinců. Pobývali zde janovští obchodníci, Řekové, Arméni, Židé a dodnes zde sídlí řada vyslanectví a konzulátů. Kromě toho je to oblast, které vládne obchod. Po İstiklal Caddesi se dále můžete vydat pěšky nebo historickou tramvají až k náměstí Taksim, uprostřed kterého stojí památník Turecké republiky a zakladatele státu